

Valgt blev: *Bollerup Madsen, Poul Hansen* (Svendborg), *Kjældgaard, Mørk, Hæuch, Arnth Jensen, Johs. Larsen, Boeck-Hansen* og *Rasmussen* (Gylling).

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af den 10. almindelige vurdering til ejendomsskyld og grundskyld.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4473; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2357).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): I anledning af det forslag, som er forelagt af en del ærede konservative medlemmer med det ærede medlem hr. Thestrup som ordfører, vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger.

Som det er det høje tings medlemmer bekendt, skal den næste almindelige vurdering afholdes pr. 1. oktober 1950, det bliver den 10. almindelige vurdering, og ligningsdirektoratet har allerede, jeg kan godt sige forlængst, påbegyndt arbejdet med forberedelse af vurderingen. Det er ikke mere end 8—14 dage siden deromkring, at der holdtes et stort møde her i rigsdagens fællessal mellem samtlige vurderingsformænd og ligningsrådet om dette spørgsmål, og ligningsrådet selv, hvori der sidder repræsentanter for en del af de politiske partier, der er repræsenteret i denne sal, har derefter drøftet de retningslinier, som bør følges ved vurderingen, og har taget beslutning herom.

Der skal ifølge de gældende bestemmelser holdes almindelig vurdering hvert 5. år. Normalt vil man anse denne periode for at være for lang. Jeg ved, at man i det udvalg, som i øjeblikket beskæftiger sig med en ny lov om beskatning til staten af faste ejendomme, er af den opfattelse, at den 5-årige periode fremtidig bør være en 4-årig periode. Lad nu dette være et anliggende, der står til debat senere, så viser det dog, at alle de sagkyndige er af den opfattelse, at i sig selv er en fem års periode en meget lang periode at regne med. Jeg skal iøvrigt gøre opmærksom på, at under de meget urolige prisforhold under og efter den første verdenskrig havde vi almindelig vurdering i 1916, i 1920, i 1924 og 1927. Ved den sidste almindelige vurdering i 1945, der fandt sted efter gentagne udsættelser — her spillede besættelsen og krigen meget stærkt ind —, var der kun levnet vurderingsmyndighederne meget kort tid til forberedelse af vurderingen,

og det gjorde i forbindelse med den store usikkerhed med hensyn til prisforholdene, som nu engang herskede efter den sidste krigs afslutning, at vurderingen i 1945 blev højst uensartet. Jeg tror, at de vurderingsformænd, som var tilstede ved vurderingsmødet her i fællessalen, og som fik dette forhold illustreret gennem grafiske tavler, vil give mig fuldstændig ret heri. Hertil kommer, at efter 1945 har der fundet usædvanlig store prisforskydninger sted. Disse prisforskydninger har forstærket den allerede eksisterende ulighed i ansættelsen af de forskellige ejendomsgrupper i de forskellige dele af landet. Jeg er af den opfattelse — og her er der fuldstændig overensstemmelse mellem mit syn og vurderingsmyndighederne og ligningsdirektoratet, og jeg går ud fra også rådet, det har ikke overfor mig rejst noget spørgsmål om udsættelse —, at der netop nu er en særlig stærk trang til at få en almindelig vurdering, som kan tilvejebringe fornøden ligelighed. Der har ikke overfor mig været rejst spørgsmål om en udsættelse af den 10. almindelige vurdering, hverken fra vurderingsmyndighedernes side eller fra ligningsrådet. Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at det forekommer mig noget ejendommeligt, at jeg gøres bekendt med, at ligningsrådet, hvor der også sidder en repræsentant for det konservative folkeparti, enstemmigt har tilsluttet sig et cirkulære om bestemte retningslinier for den kommende vurdering, uden at hverken det pågældende konservative medlem eller andre politiske medlemmer af ligningsrådet, har rejst spørgsmålet om at udskyde selve vurderingen. Der var allerede udarbejdet retningslinier. Jeg har holdt disse retningslinier tilbage, ikke fordi det forsåvidt er min opgave at udsende dem — det er nu engang ligningsrådet, der via ligningsdirektoratet giver disse retningslinier; beføjelsen ligger dér —, men jeg har henstillet, at disse retningslinier blev holdt tilbage, indtil denne rigsdagsdebat havde fundet sted. Hvis jeg ikke havde henstillet det, ville ligningsrådet også med det ærede medlem hr. Victor Larsens tilslutning have udsendt denne vejledning, som han jo må have billigt i forvejen.

Hver gang der skal foretages en almindelig vurdering, tales der om usikkerhed i prisforholdene. Det vil ikke falde mig ind at bestride, at der også nu i henseende til prisforhold gør sig usikkerhed gældende, men der er ingen, der kan garantere — jeg tror heller ikke det ærede medlem hr. Thestrup —, at usikkerheden vil være mindre om et år. Derimod står det fast, at uligheden i ejendommenes ansættelse nu har nået et sådant